

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/51/2017
Identifikačné číslo spisu: 1216216997
Dátum vydania rozhodnutia: 6. februára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1216216997.1

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Cisárovej a sudcov JUDr. Ivana Machyniaka, JUDr. Edity Bakošovej, JUDr. Jany Hatalovej, PhD. JUDr. Zuzany Ďurišovej, JUDr. Jozefa Hargaša (sudca spravodajca), a JUDr. Aleny Prieceleovej v právnej veci žalobcu v 1. rade: Základná organizácia Odborového zväzu KOVO Volkswagen a.s., J. Jonáša 1, Bratislava, IČO: 30 779 201, žalobcu v 2. rade: B. B., A. V. XX, Bratislava, nar. XX.XX.XXXX, žalobcu v 3. rade: U. N., M. Štvrtok XXX, M. A., nar. XX.XX.XXXX, žalobcu v 4. rade: B. L., V. XX, D., nar. XX.XX.XXXX, žalobcu v 5. rade: C. I., S. XX/A, Bratislava, nar. XX.XX.XXXX, žalobcu v 6. rade: H. O., Q. C. A. XXXX, Bratislava, nar. XX.XX.XXXX, žalobcu v 7. rade: O. N., I. XXX/X, H. A., nar. XX.XX.XXXX, žalobcu v 8. rade: L. S., J. II XX/XX, Q. na A., nar. XX.XX.XXXX, žalobcu v 9. rade: W. W., A. 7, Bratislava, nar. XX.XX.XXXX, žalobcu v 10. rade: R. O., J. W. XX, Bratislava, nar. XX.XX.XXXX, žalobcu v 11. rade: H. T., S. č. XX, A., nar. XX.XX.XXXX, žalobcu v 12. rade: Y. N., bytom C. 13, Šaľa, nar. XX.XX.XXXX, žalobcu v 13. rade: T. E., B. XXX, Bratislava, nar. XX.XX.XXXX, proti žalovanému: Odborový zväz KOVO, Miletičova 24, Bratislava, IČO: 30 804 078, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 124/2016 zo dňa 11.10.2016, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S/127/2017, o nesúhlase Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci Okresným súdom Bratislava II, takto

r o z h o d o l :

Nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je d ô v o d n ý. Vecne príslušným súdom na konanie v prvej inštancii je Okresný súd Bratislava II.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobcovia sa žalobou domáhali, aby Okresný súd Bratislava II určil neplatnosť Uznesenia Rady OZ KOVO č. 124/2016 zo dňa 11.10.2016 (ďalej len „Uznesenie“), t.j. rozhodnutia orgánu združenia, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok. Uznesením bol schválený zánik ZO OZ KOVO VOLKSWAGEN SLOVAKIA, a.s., so sídlom J. Jonáša 1, Bratislava, org. č. 03-2634-7102, IČO: 30 779 201 s likvidáciou s cieľom jej konsolidácie na základe čl. 14 bod 2 písm. r) Stanov OZ KOVO a čl. 20 bod 12 písm. b) Stanov OZ KOVO. 2. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 7. apríla 2017, č. k. 9C/169/2016-141 vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť a vec postúpil s odkazom na § 6 ods. 1, 2 písm. a), § 9 ods. 1, § 10, § 13 ods. 1, § 18 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) Krajskému súdu v Bratislave ako vecne príslušnému s tým, že žalobcovia sa domáhali určenia neplatnosti Uznesenia ako rozhodnutia orgánu združenia, proti

ktorému nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok. 3. Krajský súd v Bratislave nesúhlasil s postúpením predmetnej veci Okresným súdom Bratislava II a v súlade s § 18 ods. 4 SSP predložil vec Kompetenčnému senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie a určenie vecnej príslušnosti súdu, ktorý je príslušný vo veci konať. Uviedol, že vzhľadom na obsah a formu podanej žaloby, je vo veci na rozhodnutie príslušný Okresný súd Bratislava II. Ďalej uviedol, že žalobcom formulovaná žaloba je v každom aspekte koncipovaná ako civilná žaloba, pričom žalobca v nej požaduje určiť neplatnosť uznesenia v civilnom procese, čo potvrdzuje aj jej petit. Súd poukazuje na skutočnosť, že nemôže rozhodnúť o neplatnosť napadnutého uznesenia v prípade predmetnej žaloby, z dôvodu absencie vecnej príslušnosti. Správny súd tak nemôže postupovať v zmysle § 59 SSP a vyzvať žalobcu na odstránenie väd žaloby, nakoľko v predmetnej veci by išlo o extenzívny zásah do formy a účelu žaloby, čím by došlo k zmareniu žalobcovho zámeru deklarovaného v podanej žalobe.4. Žalobcovia v 6. rade, 9. rade a 13. rade vo vyjadrení k postúpeniu veci Krajskému súdu v Bratislave vyjadrili svoj nesúhlas s postúpením veci zo strany Okresného súdu Bratislava II. Poukázali na to, že predmetom žaloby žalobcov je preskúmanie zákonnosti (správnosti) rozhodnutia orgánu združenia, toto rozhodnutie však orgán združenia nevydal ako správny orgán v správnom konaní. Orgány združenia môžu mať postavenie správnych orgánov a vydávať rozhodnutia v správnom konaní výlučne v prípade, ak vykonávajú zákonom stanovenú pôsobnosť v rámci preneseného výkonu štátnej správy a zároveň ide o rozhodovanie v oblasti verejnej správy. V danom prípade však rozhodnutie napadnuté žalobou v žiadnom prípade nebolo vydané v rámci preneseného výkonu štátnej správy a ani nešlo o rozhodnutie vydané v oblasti verejnej správy. Z tohto dôvodu nemôže byť napadnuté rozhodnutie považované za rozhodnutie vydané v správnom konaní podliehajúce prieskumu v rámci správneho súdnictva.5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o vecnej príslušnosti (§ 18 ods. 4 SSP v spojení s § 11 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je dôvodný.6. Predmetom konania je určenie neplatnosti Uznesenia Rady OZ KOVO č. 124/2016 zo dňa 11.10.2016, ktorým bol schválený zánik ZO OZ KOVO VOLKSWAGEN SLOVAKIA, a.s. s likvidáciou s cieľom jej konsolidácie na základe čl. 14 bod. 2 písm. r) Stanov OZ KOVO a čl. 20 bod 12 písm. b) Stanov OZ KOVO. Súd prvej inštancie mal za to, že ide o vec patriacu do správneho súdnictva, preto ju s odkazom na ustanovenie § 18 ods. 2 SSP postúpil Krajskému súdu v Bratislave ako súdu vecne a miestne príslušnému na konanie. 7. Podľa § 8 SSP, kompetenčné spory medzi súdmi, ak je sporné, či vec patrí do správneho súdnictva, rozhoduje kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa Civilného sporového poriadku.8. Rozsah právomoci správneho súdnictva je definovaný v ustanovení § 6 SSP, ktoré obdobne ako v civilnom sporovom i mimosporovom konaní je súhrnom oprávnení a povinností súdu tzv. decíznej (rozhodovacej) povahy na základe princípov taxatívnej enumerácie vo vzťahu k jednotlivým druhom konaní. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.9. V danom prípade kompetenčný konflikt medzi civilným súdom a správnym súdom, je potrebné riešiť ako spor o vecnú príslušnosť. Podmienkou na to, aby bola vec prejednaná v rámci správneho súdnictva je tá, aby išlo z hľadiska predmetu konania o také konanie, ktoré spĺňa zákonom vymedzené podmienky, čo však v danom prípade konštatovať nemožno. 10. Zo skutkových zistení vyplývajúcich z obsahu žaloby je zrejmé, že vzhľadom na obsah a formu podanej žaloby nie je vo veci na rozhodnutie príslušný Krajský súd v Bratislave ale Okresný súd Bratislava II. Petit žaloby potvrdzuje, že ide o civilnú žalobu, pričom v nej žalobca požaduje určiť neplatnosť Uznesenia v civilnom procese. Krajský súd nemôže rozhodnúť o neplatnosti napadnutého Uznesenia v prípade predmetnej žaloby z dôvodu absencie vecnej príslušnosti. 11. Naviac v danom prípade predmetom žaloby žalobcov je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu združenia, avšak toto rozhodnutie orgán združenia nevydal ako správny orgán v správnom konaní. Orgány združenia môžu mať postavenie správnych orgánov a vydávať rozhodnutia v správnom konaní výlučne v prípade, ak vykonávajú zákonom stanovenú pôsobnosť v rámci preneseného výkonu štátnej správy a zároveň ide o rozhodovanie v oblasti verejnej správy. Správne orgány ktorých rozhodnutia (prípadne nečinnosť) sú podriadené pod súdny prieskum, sú v § 4 SSP rozdelené do dvoch skupín, a to na jednej strane do skupiny orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorých rozhodnutia sú bez ďalšieho (okrem výnimiek zakotvených v § 7 SSP) preskúmateľné súdom a na strane druhej na orgány záujmovej samosprávy a ďalších

právnických (najmä profesijné samosprávy), a fyzických osôb, pričom pre túto druhú skupinu správnych orgánov sú nutné dve podmienky a to, že im musí byť zákonom (nie však stanovami alebo podobným vnútorným predpisom) zverené rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických či právnických osôb a taktiež musí ísť o rozhodovanie v oblasti verejnej správy.¹² V predmetnej veci ide však o prípad, kedy rozhodovanie o právach a povinnostiach členov združenia bolo zverené do kompetencie orgánov združenia nie zákonom, ale stanovami a organizačným a rokovacím poriadkom žalovaného - združenia. Aj preto nemôže v prípadnom prieskume takéhoto rozhodnutia niektorého orgánu združenia ako orgánu záujmovej samosprávy ísť o výkon správneho súdnictva.¹³ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti kompetenčný senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že tu nejde o správnu žalobu, o ktorej rozhodujú správne súdy podľa druhej časti Správneho súdneho poriadku, a teda o vec patriacu do správneho súdnictva. Rozhodol vo veci tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia s tým, že súdy nižšej inštancie sú týmto rozhodnutím viazané (§ 11 CSP).¹⁴ Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 7:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.